

[Socialministeren.]

Det ærede medlem hr. Funck-Jensen talte om de skatter, der var pålagt ungdommen, og at jeg nu var blevet lappeskræder for andre ministre. Efter at det ærede medlem havde nævnt de byrder, der var pålagt ungdommen af andre ministre gennem de sidste 100 år, forstod jeg det ærede medlem, havde jeg regnet med, at det ærede medlem var kommet til den konklusion, at han havde fulgt lappeskræderen og var gået med til dette såre beskedne lovforslag. Men det ærede medlem drog ikke denne konklusion. Han mente ikke, at han ville være med alligevel, skønt det i og for sig var for de unges egne penge, vi lavede dette. Jeg kunne ikke fuldt kontrollere det ærede medlems tal i den fart, hvori han nævnte dem, men hvis der er noget om, at ungdommen betaler så mange penge, burde han medvirke til at give ungdommen den håndsrækning, der her er tale om. Vi politikere — jeg vil gerne bede om lov til at tale på hele rigsdagens vegne — føler ikke nogen særlig selvtilfredshed ved at lave en lovgivning af denne karakter. Det var det ærede medlems bemærkning herom, der gjorde, at jeg læste ungdomskommissionens sammensætning op. Når der kommer noget til os udefra, fra folk, der har arbejdet med det, og som giver os råd, må vi tage imod det herinde, uden at vi behøver at beskyldte hinanden for, at det er af den ene eller den anden grund. Det ærede medlem sagde, at vi politikere lever politisk og økonomisk af den slags historier, der her er tale om. Lad os blive fri for at skyde hinanden uærlighed i skoene, når vi arbejder med problemerne. Vi har modtaget en betænkning fra kommissionen, og synes vi, der er grund til ændringer, kan vi diskutere problemet, men vi skal ikke skyde hinanden i skoene, at vi er uærlige eller lever politisk eller økonomisk af den slags historier, men søge at gennemføre det, som befolkningen har sat os til at gennemføre.

Både det ærede medlem fru Alvilda Larsen og det ærede medlem hr. Oluf Steen og andre ærede medlemmer har omtalt § 8 om oplysningsudvalgets virksomhed. Ungdomskommissionen har ment, at det ville være på sin plads, at der indførtes en sådan oplysningsvirksomhed; jeg har fundet, at det var rigtigt og har derfor sluttet mig til tanken, men aldeles ikke med den forestilling, at udvalgets virksomhed tilsidst skulle bevirke, at hjemmene blev standardiserede, og at der kun kom en ganske bestemt møbeltype i hjemmene.

Det, jeg havde tænkt mig, var først og fremmest, at man fik en vis mulighed for at

give de unge gode råd med hensyn til, hvordan de skal møblere deres hjem, men også for at give dem en vis sikkerhed for, at de møbler, som de køber, er af en nogenlunde all right kvalitet, altså et stykke oplysningsarbejde. Men jeg har ikke tænkt mig, at vi skal sige til de unge: sådan og sådan skal I møblere jeres hjem — for det giver jeg de ærede medlemmer ret i: det ville være urimeligt, hvis de forskellige hjem allesammen skulle ligne hinanden; det personlige præg i hjemmene synes jeg vi må være interesseret i at bevare.

Ja, der er sikkert blevet sagt også andre ting, som jeg vel burde have svaret på ved denne lejlighed, men jeg henstiller, at vi nu går i gang med udvalgsarbejdet. Jeg håber, det må lykkes os at nå til et resultat, der kan blive til gavn for de unge, der her er tale om. I denne forbindelse vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Steen, at når sparekasserne er gået ind for denne lovgivning, er det ud fra den betragtning, at de her har en mulighed for at få forbindelse med ungdommen, både hvad angår opsparring til dette formål og opsparring derudover, således at sparekasserne knytter de unge og efterhånden også dem, der er kommet op i årene, til sig. Derfor har sparekasserne villet påtage sig administrationen, og det ærede medlem hr. Steen må ikke fremstille det, som om vi med dette lovforslag vil udvide administrationen, for det vil vi ikke. Det er sparekasserne, der påtager sig administrationen, og de par udvalg, der her er tale om, et på 9 medlemmer og eventuelt et på 6, kan vel ikke siges at være så overvældende. Jeg takker både ungdomskommissionen og sparekasserne for deres medvirken til, at lovforslaget har kunnet fremsættes, og jeg takker også de ærede medlemmer, der har fremsat forskellige betragtninger. Selvom der er faldet enkelte bitre bemærkninger, håber jeg, at vi, når lovforslaget er færdigbehandlet, allesammen kan stemme for det.

Funck Jensen: Den højtærede socialminister kunne ikke forstå, at jeg ikke drog konklusionen af mine ord. Når jeg har sagt, at ungdommen selv betalte dette, så ville det efter den højtærede ministers mening være naturligt, at jeg drog den konklusion, at så skulle ungdommen også have noget igen, bl. a. gennem disse bosættelseslån. Men se, på den måde vil man bare blive ved med — og det var det, min tale bl. a. gik ud på — gennem skatterne at drage ind i statskassen stigende beløb, administrere dem herindefra og derigennem tage ansvaret fra de enkelte mennesker. Derfor er det jeg siger, at vi må